

ХОРЕОГРАФІЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

Хореографічне виховання людини слід починати з дитинства за допомогою систематичних уроків. Поглибленню знань, одержаних на уроках, може сприяти праця в гуртках, секціях, студіях з вивчення танцю – фольклорного, класичного, бального, сучасного. Тільки дуже важливо, щоб цією роботою займалися справжні фахівці, що знають і люблять мистецтво танцю і роботу з дітьми. І тоді систематичні заняття, зацікавленість дітей мистецтвом танцю дозволяють проводити змістовну роботу, використовуючи специфічні засоби мистецтва танцю [1, 9].

Викладаючи танці в школі, завжди слід пам'ятати, що танець як мистецька дія не може бути беззмістовним, безідейним, адже він, як і всі інші види мистецтва, сприяє вивченню дійсності, допомагає формуванню світогляду.

Хореографічне виховання дитини важко уявити без піклування про фізичний розвиток. Танцюрист, який вільно володіє корпусом і легко координує рухи, повніше і глибше розкриває зміст танцю.

Педагог-хореограф повинен навчити своїх вихованців основ танцювального мистецтва, дати їм необхідні знання, навички, танцювальну техніку, враховуючи при цьому вікові особливості учнів [2, 22].

На уроках хореографії діти ознайомлюються з основними позиціями рук та ніг; елементами класичного та народно-сценічного екзерсисів; рухами, комбінаціями та етюдами запланованих постановок; іграми та ритмічними вправами. Уроки передбачають також ознайомлення із засобами музичної виразності, іграми та вивчення колективно-порядкових, підготовчих, тренувальних вправ, танцювальних комбінацій, танців.

Музичний матеріал, що використовується на уроці, повинен бути художнім, доступним дитячому розумінню та сприйманню. У кожному музичному прикладі має яскраво виражатися зміст музичного тексту, ознайомлення з яким передбачене темою уроку.

До початку ритмічних вправ діти повинні послухати музику. Їхню увагу слід зосередити не тільки на загальній виразності певного твору, а й на тих елементах ритму, які мають бути засвоєні на цьому занятті. Варто звернути увагу на енергійний характер маршу, на м'яке, плавне звучання вальсу, на поступове наростання або послаблення звучності тощо.

В учнів 1-2-х класів недостатньо розвинена координація рухів, орієнтування в просторі, тому в роботі з ними значне місце відводиться музичним іграм, тренувальним вправам, а також нескладним масовим танцям.

Тренувальні вправи необхідні для всіх вікових груп. Вони сприяють розвитку танцювальних здібностей, виробляють поставу, гнучкість, координацію рухів. Елементи танцю в танцювальній комбінації є вступом до

вивчення композицій танцю. Учні розучують окремі елементи різних танців, виконуючи їх на місці, з просуванням у різних напрямках, шикуючись парами, по колу тощо.

Танцювальні комбінації – це не випадковий набір танцювальних вправ. Вони мають бути частиною одного з намічених для розучування танців. Необхідно спрямовувати учнів на досконале виконання всіх танців, що вивчаються, вимагаючи від них не тільки точного знання танцювальних рухів і фігур, а й краси, виразності виконання. Учні повинні відчувати загальний характер і темп танцю, його зміст, досягати плавності і м'якості рухів, життєрадісності і легкості.

Метод планомірної етюдної роботи з дітьми є, без сумніву, корисним у педагогічній практиці. Однак цей метод вимагає від педагога як достатньої драматургічної підготовки, так і творчої фантазії, винахідливості для надання допомоги дітям у разі виникнення труднощів у створенні і виконанні етюдів. За відсутності у хореографа таких якостей не варто й розпочинати етюдну роботу, яка є однією з найбільш важливих і найменш розроблених ділянок танцювальної підготовки і підходить не для всіх вікових груп.

У повсякденних заняттях одним із першочергових завдань є підбір і розміщення навчального і репертуарного матеріалу з урахуванням особливостей розумового і фізичного розвитку дітей різного віку.

Отже, під час занять у кожної дитини, відповідно до її особистості, виявляється темп розвитку танцювальних здібностей і відношення до мистецтва, яке вона вивчає. Деякі діти досягають прекрасних результатів і танець для них стає назавжди близьким і улюбленим мистецтвом. Інші не досягають високих показників, однак і ті, і інші одержують належну підготовку, що формує уявлення про мистецтво танцю, хореографічну і загальнолюдську культуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Колногузенко Б.М. Хореографічне мистецтво. – Харків, 2008. – 222 с.
2. Аксьонова І. Життєрадісність танцю // Початкова освіта. – № 10 (березень, 2005). – С. 22-23.